

6. Kui liidu õigus ei anna kaebuse esitajale õigust saada hüvitist kogu tekitatud kahju eest otseselt liidu õigusele tuginedes, siis kas tulenevalt menetluse võrdväarsuse nõudest tuleb samu õigusnorme kohaldada nõuete lahendamisel, mida tuleb hinnata liidu õiguse alusel, ja sarnaste nõuete lahendamisel, mida tuleb hinnata Ungari õiguse alusel?
7. Kas liidu õiguse rakendusmeetmetega seotud vaidluse raames — arvestades, et liidus metslindudel esineva kõrge patogeensusega linnugripi tõrje raames liikmesriigi poolt võetud õigusnormid ja haldusmeetmed mõjutavad tingimata siseturu toimimist — on põhikohtuasjaga sarnastel asjaoludel võimalik pöörduda Euroopa Komisjoni poole, et saada tema kui *amicus curiae* arvamus, eeskätt juhul, kui on teada, et Euroopa Komisjon on algatanud asjassepuutuva liikmesriigi suhtes kohustuste rikkumise menetluse seoses õigusküsimustega, mis on käsitletava vaidluse jaoks asjakohased?
8. Kui Euroopa Komisjoni kui *amicus curiae* poole on võimalik pöörduda arvamuse või lihtsalt teabe saamiseks, siis kas Euroopa Komisjon on kohustatud arvamuse andma kui *amicus curiae* või esitama taotletud teavet liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses saadud andmete, dokumentide või avalduste kohta ja selles valdkonnas Euroopa Komisjoni järgitud praktika kohta, eeskätt juhul, kui tegemist on mitte-avalike andmetega, mis saadi liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlemisest Euroopa Kohtus varasemates staadiumides? Kas selliseid andmeid võib avalikult kasutada liikmesriigi kohtus menetluses olevas konkreetsetes vaidluses?

- (¹) Nõukogu 19. mai 1992. aasta direktiiv 92/40/EMÜ, millega kehtestatakse klassikalise lindude katku tõrjemeetmed (EÜT L 167, lk 1; ELT eriväljaanne 03/12, lk 306).
- (²) Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta direktiiv 2005/94/EÜ linnugripi tõrjet käsitlevate ühenduse meetmete ning direktiivi 92/40/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 10, lk 16).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio Nazionale Forense (Itaalia) 4. veebruaril 2013 — Angelo Alberto Torresi versus Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Kohtuasi C-58/13)

(2013/C 147/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio Nazionale Forense

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Angelo Alberto Torresi

Vastustaja: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Eelotsuse küsimused

1. Kas võttes arvesse õiguste kuritarvitamise keelu üldpõhimõtet ja EL lepingu artikli 4 lõiget 2, mis puudutab rahvusliku identiteedi austamist, tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsevalifikatsioon (¹), artiklit 3 tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriigi ametiasutusi kandma selles riigis tegutsevate teistest liikmesriikidest pärit advokaatide registrisse Itaalia kodanikke, kes on liidu õigust kuritarvitanud, ning keelab liikmesriigi tava, mis lubab neil ametiasutustel jätta selles riigis tegutsevate teistest liikmesriikidest pärit advokaatide registrisse kandmise taotlused rahuldamata, kui objektiivsed asjaolud annavad põhjust pidada seda taotlust liidu õiguse kuritarvitamiseks, piiramata proportsionaalsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte austamist ja taotleja õigust esitada kohtule kaebus, kui on rikutud asutamisvabadust, seega piiramata kohtulikku kontrolli ametiasutuse tegevuse üle?
2. Kui esimese küsimuse vastus on jaatav, siis kas direktiivi 98/5/EÜ artikkel 3 tuleb oma sellises tõlgenduses lugeda kehtetuks, võttes arvesse EL lepingu artikli 4 lõiget 2, kuna see direktiivi säte lubab hoida kõrvale liikmesriigi õigusnormidest, mis seavad advokaadina praktiseerimise tingimuseks riigieksami sooritamise, kui selle eksami nõue on sätestatud selle riigi põhiseaduses ning kuulub õigusteenuste klientide kaitsmise ja hea õigusemõistmise aluspõhimõtete hulka?

(¹) EÜT L 77, lk 36; ELT eriväljaanne 06/03, lk 83.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio Nazionale Forense (Itaalia) 4. veebruaril 2013 — Pierfrancesco Torresi versus Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Kohtuasi C-59/13)

(2013/C 147/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio Nazionale Forense

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pierfrancesco Torresi

Vastustaja: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Eelotsuse küsimused

1. Kas võttes arvesse õiguste kuritarvitamise keelu üldpõhimõtet ja EL lepingu artikli 4 lõiget 2, mis puudutab rahvusliku identiteedi austamist, tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutse kvalifikatsioon (⁽¹⁾), artiklit 3 tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriigi ametiasutusi kandma selles riigis tegutsevate teistest liikmesriikidest pärit advokaatide registrisse Itaalia kodanikke, kes on liidu õigust kuritarvitanud, ning keelab liikmesriigi tava, mis lubab neil ametiasutustel jätta selles riigis tegutsevate teistest liikmesriikidest pärit advokaatide registrisse kandmise taotlused rahuldamata, kui objektiivsed asjaolud annavad põhjust pidada seda taotlust liidu õiguse kuritarvitamiseks, piiramata proportsionaalsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte austamist ja taotleja õigust esitada kohtule kaebus, kui on rikutud asutamisvabadust, seega piiramata kohtulikku kontrolli ametiasutuse tegevuse üle?
2. Kui esimese küsimuse vastus on jaatav, siis kas direktiivi 98/5/EÜ artikkel 3 tuleb oma sellises tõlgenduses lugeda kehtetuks, võttes arvesse EL lepingu artikli 4 lõiget 2, kuna see direktiivi säte lubab hoida kõrvale liikmesriigi õigusnormidest, mis seavad advokaadina praktiseerimise tingimuseks riigieksami sooritamise, kui selle eksami nõue on sätestatud selle riigi põhiseaduses ning kuulub õigusteenuste klientide kaitsmise ja hea õigusemõistmise aluspõhimõtete hulka?

(⁽¹⁾) EÜT L 77, lk 36; ELT eriväljaanne 06/03, lk 83.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 8. veebruaril 2013 — Green Network SpA versus Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Kohtuasi C-66/13)

(2013/C 147/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Green Network SpA

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 3 lõike 2 ja artikli 216 — mille kohaselt rahvusvahelise lepingu sõlmimine kuulub liidu ainupädevusse, kui selle sõlmimise näeb ette liidu seadusandlik akt või kui lepingut on vaja selleks, et võimaldada liidul teostada oma sisemist pädevust, või kui selle sõlmimine võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala, ja millest tuleneb kaks tagajärge: et pädevus sõlmida kolmandate riikidega lepinguid, mis mõjutavad ühiseeskirju või muudavad nende reguleerimisala või mis (mõjutavad) ühenduse õigusnormidega reguleeritud ja liidu ainupädevusse kuuluvat valdkonda, jääb ainult liidule endale, ja et see pädevus ei kuulu enam ei individuaalselt ega kollektiivselt liikmesriikidele — ning eespool viidatud direktiivi 2001/77/EÜ artikli 5 õige kohaldamisega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm (2003. aasta seadusandliku dekreeedi nr 387 (artikli) 20 lõige 3), mis seab kolmandate riikide välja antud päritolutagatiste tunnustamise tingimuseks selle, et Itaalia riigi ja kolmanda riigi vahel oleks sõlmitud vastav rahvusvaheline leping?
2. Kas eespool viidatud liikmesriigi õigusnorm on vastuolus eelkõige eespool viidatud ühenduse normatiivsete parameetrite õige kohaldamisega, kui kolmas riik on Šveitsi Konföderatsioon, mida seob Euroopa Liiduga 22. juulil 1972 sõlmitud ja 1. jaanuaril 1973 jõustunud vabakaubandusleping?
3. Kas esimeses küsimuses viidatud ühenduse õigusnormide õige kohaldamisega on vastuolus ministri 11. novembri 1999. aasta dekreeedi artikli 4 lõikes 6 sätestatud siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt nendest riikidest importimise puhul, mis ei kuulu Euroopa Liitu, sõltub taotluse rahuldamine sellest, kas riikliku edastusvõrgu käitaja ja vajalike kontrollimiste tingimusi määrava analoogilise kohaliku asutuse vahel on sõlmitud leping?
4. Täpsemalt, kas viidatud liikmesriigi õigusnormid on vastuolus eespool viidatud ühenduse normatiivsete parameetrite õige kohaldamisega, kui ministri 11. novembri 1999. aasta dekreeedi artikli 4 lõikes 6 nimetatud leping seisneb kõigest vaikivas kokkuleppes, mida ei ole kunagi ametlikes dokumentides kajastatud ning mille olemasolu väidab üksnes apellant, kes ei suuda selle üksikasju täpsustada?